

- 2) Skal artikel 2 TEU og artikel 19, stk. 1, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 47 fortolkes således, at i en situation, hvor domstolen er sat med bl.a. en person, der er udnævnt på de betingelser, der er beskrevet i nr. 1), at:
- a) disse bestemmelser er til hinder for anvendelsen af nationale regler, der tillægger den øverste domstols kammer enekompetence til at påkende lovmæssigheden af en sådan persons udnævnelse til dommerembedet, og som udelukkende består af personer, der er udnævnt til dommere på de betingelser, der er beskrevet i nr. 1), og som samtidig fastsætter en pligt til at afstå fra prøvelse af indsigelser vedrørende udnævnelse til dommerembedet under hensyntagen til den institutionelle og systemiske kontekst;
  - b) for at sikre effektiviteten af EU-retten kræver de en sådan fortolkning af bestemmelserne i national ret, der gør det muligt for retten ex officio at udelukke en sådan person fra at behandle en sag på grundlag af en analog anvendelse af bestemmelserne om udelukkelse af en dommer, der ikke kan pådømme en sag (iudex inhabilis)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polen) den 23. marts 2021 — K.D. mod Towarzystwo Ubezpieczeń Ż S.A

(Sag C-208/21)

(2021/C 289/32)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: K.D.

Sagsøgt: Towarzystwo Ubezpieczeń Ż S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Første spørgsmål: Skal artikel 3, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, litra d), i direktiv 2005/29/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at bestemmelsen kun fokuserer på betydningen af begrebet urimelig handelspraksis i forhold til de omstændigheder, der er forbundet med aftalens indgåelse og produktets præsentation over for forbrugeren, eller skal formuleringen anvendt af en erhvervsdrivende, som har udarbejdet produktet, i en vildledende aftaleskabelon, som udgør grundlaget for salgstilbuddet, udarbejdet af en anden erhvervsdrivende, og dermed ikke er direkte forbundet med produktets markedsføring, også fortolkes inden for direktivets anvendelsesområde og dermed inden for begrebet urimelig handelspraksis?
- 2) Andet spørgsmål: Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal en erhvervsdrivende, som er ansvarlig for udarbejdelsen af en vildledende aftaleskabelon, da anses for at være en erhvervsdrivende, der i henhold til direktiv 2005/29/EF er ansvarlig for at have udøvet en urimelig handelspraksis, eller skal det være den erhvervsdrivende, som i henhold til denne aftaleskabelon har præsenteret produktet for forbrugeren, og har været direkte ansvarlig for markedsføringen af produktet, eller skal begge erhvervsdrivende anses for ansvarlige i henhold til direktiv 2005/29/EF?
- 3) Tredje spørgsmål: Er artikel 3, stk. 2, i direktiv 2005/29/EF til hinder for national lovgivning (fortolkning af national ret), som giver forbrugeren ret til at anlægge sag ved en national domstol med påstand om annullation af en aftale, der er indgået med en erhvervsdrivende, med tilbagebetaling af gensidige ydelser, såfremt forbrugeren viljeerklæring til at indgå aftalen var fremsat under indflydelse af den erhvervsdrivendes urimelige handelspraksis?
- 4) Fjerde spørgsmål: Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, bør det da antages, at det korrekte retsgrundlag for bedømmelsen af den erhvervsdrivendes handlinger, som består i anvende en uforståelig og uklar aftaleskabelon over for forbrugeren, er direktiv 93/13 ⁽²⁾, og i forbindelse hermed, om kravet om at udarbejde vilkår på en klar og forståelig måde, som omhandlet i artikel 5 i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at det i forbindelse med forbrugeraftaler om

forsikring hos forsikringskapitalfonde, er opfyldt ved et kontraktvilkår, der ikke er blevet forhandlet individuelt, som ikke direkte definerer omfanget af investeringsrisikoen i løbet af forsikringsaftalens løbetid, men alene oplyser om muligheden for tab af en del af den betalte første præmie og løbende præmier i tilfælde af en opsigelse af forsikringen inden udløbet af ansvarsperioden?

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT 2005, L 149 s. 22).
- (²) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT 1993, L 95, s. 29)

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 6. april 2021 — Italy
Emergenza Cooperativa Sociale mod Azienda Sanitaria Locale Barletta-Andria-Trani**

(Sag C-213/21)

(2021/C 289/33)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellant: Italy Emergenza Cooperativa Sociale

Indstævnt: Azienda Sanitaria Locale Barletta-Andria-Trani

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 10, litra h), i — på lige fod med 28. betragtning til — direktiv 2014/24/EU (¹) til hinder for en national lovgivning, hvorefter haste- og akutsygetransporttjenesten med forrang i henhold til overenskomst kun kan tildeles frivillige organisationer — forudsat at de i mindst seks måneder har været indskrevet i det nationale enhedsregister vedrørende den tredje sektor, er medlemmer af et foreningsnetværk og godkendte i henhold til (eventuel) regional lovgivning på området, og forudsat at denne tildeling sikrer, at tjenesten udføres under en ordning, som rent faktisk bidrager til det sociale formål samt til forfølgelsen af solidaritetsformål, på økonomisk effektive og hensigtsmæssige betingelser samt under overholdelse af gennemsigtighedsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling — men hvor kategorien af mulige tjenesteydere ikke omfatter øvrige nonprofitorganisationer, og navnlig sociale andelsselskaber i deres egenskab af sociale iværksættere uden gevinst for øje?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT 2014, L 94, s. 65).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 6. april 2021 — Italy
Emergenza Cooperativa Sociale mod Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza**

(Sag C-214/21)

(2021/C 289/34)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellant: Italy Emergenza Cooperativa Sociale